

Ensimmäinen sunnuntai joulusta

Simeon ja Hanna siunaavat Jeesus-lasta

Ensimmäinen sunnuntai joulusta on Herran Jeesuksen Kristuksen syntymäjuhlan jatkoa. Sitä kutsutaan sekä Pyhän perheen että Simeonin ja Hannan sunnuntaiksi. Nämä kaksi Vanhan liiton hurskasta näkevät Pyhän Hengen valaisemina, että Jeesus-lapsi tuo aikakausien käänteeseen. Kristillisessä kuvaperinteessä Pyhän perheen pako Egyptiin sijoittuu tähän sunnuntaihin.

Israelilaisten asema Egyptissä muuttuu Joosefin jälkeen tukalaksi. He lisääntyvät egyptiläisiä nopeammin ja herättävät siitä syystä pelkoa ja vihaa. Farao luulee ratkaisevansa ongelman siten, että määrää poikalapset surmattaviksi. Samalla tavalla toimien otaksuu myös Herodes saavansa raivatuksi tieltään Betlehemissä syntyneen juutalaisten kuninkaan. Jumalan suunnitelmat etenevät vaarojen keskellä. Mooseksen äiti piilottelee lastaan kolme kuukautta. Ilmitulon uhatessa hän laskee poikansa kaislakorissa Niilinvirtaan. Faraon tyttären äidillinen sydän murtaa hänen isänsä politiikan. Näin Mooses, käännettynä vedestä vedetty, pelastuu. Faraon hovissa hän valmistuu tehtävänsä kansansa suureksi profeetaksi. Hänen kaltaisensa tulee olemaan lopunaikana syntyvä profeetta, joka on Herra Jeesus Kristus.

Simeonin ennustuksen mukaan Jeesus-lapsi on pantu koetukseksi, kompastukseksi ja merkiksi. Tässä Simeon käyttää Jesajan ennustusta (Jes 8:14-15): Herra itse on oleva pyhäkkö, loukkauskivi ja kompastuskallio molemmille Israelin huonekunnille, paula ja ansa Jerusalemin asukkaille. Psalmin 118 mukaan Jumala itse asettaa Siioniin erityisen kiven, jota luonnehditaan kulma- ja peruskiveksi sekä sidoskiveksi, johon yhtäältä loukkaannutaan ja josta toisaalta nouseaan ja ponnistetaan. Nämä ennustukset koskevat Simeonin mukaan temppeliin tuotua Jeesus-lastaa.

Herran Jeesuksen vanhemmat tuovat esikoisensa temppeliin kahdesta eri syystä. Vanhan liiton lain mukaan lapsensynnyttäjän on oman puhdistautumisensa tähden tultava temppeliin. Lisäksi laki määräsi, että jokainen esikoinen on lunastettava maksamalla hänestä viisi sekeliä. Köyhät vanhemmat kuten Joosef ja Maria suoriutuvat lain velvoitteesta kyyhkysuhrilla eikä sitä varten välttämättä tarvinnut matkustaa Jerusalemiin. Jeesuksen vanhemmat kuitenkin rakastavat temppeliä ja saavat siellä Hengen erityisestä johdatuksesta kohdata Simeonin ja Hannan, Vanhan liiton hurskaat Messiaan odottajat.

Vanhakirkollinen perinne pitää Simeonia pappina. Kun Simeon-vanhus ottaa Jeesus-lapsen syliinsä, siirtää hän samalla oman pappeutensa Vapahtajalle. Nyt hän tietää täyttäneensä oman tehtävänsä ja saattaa lähteä rauhas-

sa, koska hänen silmänsä ovat nähneet Jumalan antaman pelastuksen. Jeesus-nimi merkitsee pelastusta tai Herra on pelastanut. Kaikille kansoille valmistettu Pelastus on nyt Simeonin käsivarsilla, valo, joka koittaa pakanakansoille ja kirkkaus, joka loistaa Israelille.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 71:14-18

Su: Jes. 63:15-16, Gal. 4:3-7, Luuk. 2:33-38

Ma: Kol. 2:6-10

Ti: Matt. 2: 13-23 / Jes. 8:9-13

Ke: Jes. 25:1,4-5 / Ilm. 12:1-6

To: Ilm. 14:1-3 / 2. Moos. 2:1-10

Pe: Ps. 8:2-7,10

La: Luuk. 12:32

Virsirukous:

Jeesus, lailla Simeonin sinuun tahdon katsoa, nähdä, että autuuteni minulla on sinussa, että autuus kaikkien myös on minun, syntisen.

Ja kun lähtöhetken tullen silmäin valo himmenee, auta, että uskon silmä sinua vain katselee. Simeonin kanssa saan käydä Herraa katsomaan 48: 6,7